

[Erhard Jakobsen.]

købet et stort skridt – i samme retning?

Men venstre har jo tid til at besinde sig. Hr. Christophersens bemærkning om, at man ikke kunne medvirke, har man jo lov til at opfatte positivt, det håber jeg i hvert fald, ikke mindst på baggrund af, at den situation, som vi havde, da regeringen i nogle timer lige mistede besindelsen, jo viste, at vi lige pludselig kan stå i den situation, at vi skal se os om efter en ny regering, en ny leder af en regering, et nyt parti. At venstre dér kommer på tale for langt de fleste af os, er ingen i tvivl om, men så skal man også være klar over, at det forpligter venstre til i opposition at vise, at man er voksen nok til at tage et ansvar og ikke skal høste billige stemmer på at stå udenfor og sige noget, der er populært, men bare ikke er realistisk.

Jeg har ikke længe glædet mig så meget over en tale fra SF, som jeg i dag glædede mig over hr. Gert Petersens tale. Med lysende klarhed fremstillede hr. Gert Petersen, at man ikke bare overfladisk skulle kigge på § 11, som den hedder i det faglige sprog. Denne bestemmelse om ugyldighed er naturligvis ikke kommet ind tilfældigt, og fordi man skulle snakke uden om den. Den er kommet ind som en bevidst bestræbelse fra nogles side. Jeg skal ikke fralægge centrum-demokraterne medansvar for det; vi ønsker, at man i ramme alvor herhjemme begynder at diskutere: kan man ubetinget opretholde retten til at lave strejker og sige, at de er lovlige under alle forhold, i alle situationer? At man har kunnet det i årtier, sådan som samfundet dengang så ud, at man kunne det efter det septemberforlig, parterne lavede i 1890'erne, kan jeg forstå, men ikke, at man kan det i vort ømtålige samfund, hvor nogle små grupper ligefrem praler af, at de 10–20–30 mennesker er i stand til at lamme alle de øvrige, som om det ikke var noget, vi alle sammen kunne sige. Tænk engang, hvis dette ting gik hjem i 2 måneder! Jeg ved nok, at nogle ville synes, det var herligt, men der ville ikke gå 14 dage, før nogle opdagede, at det hele gik i stå. Der er masser af mennesker her i landet, der, hvis de er hensynsløse nok, skruppelløse nok, ved at forlade deres vigtige poster kan sætte hundredtusinder af mennesker i besvær. Derfor skal folk ikke ligefrem roses for, at de er parat til at gøre noget sådant.

Så kalder man det solidaritet, fordi de prøver at skrabe noget til sig på andres, og herunder mange lavtlønnedes, bekostning. Dér er det

på tide – men det er ikke med i denne forhandling, og det er ikke med i dette lovforslag – at vi for alvor overvejer, om situationen stadig er sådan, at selv livsvigtige samfundsinteresser kan sættes over styr af nogle ganske få mennesker, og at man ikke engang har lov til at sige, at det er ulovligt. Man må ikke kriminalisere de stakler, der gør sådan noget. Det er vist på tide, vi kommer til at tænke samfundsmæssigt og i nye baner og ikke bare i de gamle baner. Dér har hr. Gert Petersen den rigtige fornemmelse. Det, der nu begyndes på med § 11, bestræber vi i hvert fald som det første skridt på vejen til at undersøge, om man kan rende rundt med gamle fordomme og gamle opfattelser i hovedet, om ikke man skal tænke nyt. De partier, der vil kalde sig borgerlige, skulle tænke meget over, om de har råd til og om de sagligt kan gøre det, at de afviser, at man her går et skridt i en retning, som de måske i første række skulle synes var rigtig.

Der er meget i det, der er foregået her, som vil få betydning for fremtiden. Det vil det, hvad enten det – hvad jeg ikke håber – ender i et valg, eller det betyder, at vi styrket kan gå i gang med at løse opgaver, som selvfølgelig kræver endnu mere af os end det, vi har stået over for i denne situation.

Wilhelm (VS):

Da VS ikke har haft lejlighed til at tilkendegive sig i betænkningen, skal jeg først redegøre for vores holdning til dette i store træk.

Vi finder, at kapitel 1 om det såkaldte prisstop og kapitel 3 om lønstop er så belastende, at det for os er tilstrækkeligt til klart at være imod hele forslaget. Kapitel 2 om huslejestop vil vi kunne støtte, og hvis det kommer til separat afstemning – det vil vi ikke tage initiativ til, for det er sådan set nok at sige det – vil vi kunne stemme for det. Det skyldes dog, det vil jeg pointere, at det allerede er klart, at dette på ingen måde kan blive afgørende for, om lovforslaget som helhed går igennem, og dermed, om augustforliget stadig væk består. Hvis vores afstemning om huslejeafsnittet i dette lovforslag kunne få en sådan betydning, så ville vi i kampen mod augustforliget også stemme imod dette huslejeafsnit.

Begrundelsen for vores modstand mod kapitel 1 om det såkaldte prisstop er især, at der her er tale om en mere skjult måde at forsøge at lave en mekanisme på, der i virkeligheden